

[Bækgaard.]

urimeligt at beskatte produktionsapparatet. Ligesom tidligere ærede ordførere er jeg også interesseret i, at det kommende udvalg grundigt behandler den kommunale grundskyld og den foreslåede sødmælksafgift. Der er her usikkerhedsmomenter, som muligvis kan virke uheldigt og derved forstyrre lovforslagets sigte.

Men i lovforslaget mangler vi noget væsentligt, nemlig låne- og opsparingsordninger for unge, førstegangsetablerede landmænd. Jeg nævnte før, at landbruget var stærkt på vej til at blive et gammelmandserhverv, og jeg pegede på et ændret pristal som et af midlerne til at give ungdommen mod til at fortsætte med landbruget. Et andet og sikkert ikke mindre væsentligt middel til at fastholde de unge er at skabe mulighed for, at de overhovedet kan komme i gang som selvstændige landmænd. Så vidt jeg ved, har der i den store landbokommission — ja, det var måske bedre at kalde den den stille kommission — været drøftet netop sådanne låneforanstaltninger, og jeg henstiller indtrængende til det udvalg, der skal behandle lovforslaget, at gøre sådanne foranstaltninger til virkelighed. Man må nemlig huske på, at de unge i landbruget slet ikke er på højde med f. eks. den studerende ungdom, når der skal sammenlignes med hensyn til lån og legater.

Til lovforslaget om afsætning af dansk frugt skal jeg kun gøre den bemærkning, at de uafhængige finder det rigtigt, at udlånsordningerne udvides efter det behov, der har vist sig at være.

Så kommer lovforslaget om en kornordning. Efter at have hørt flere af de ærede ordførere kan man ikke just sige, at der er enighed herom. Ja, af det ærede medlem hr. Morten Langes tale fik man nærmest det indtryk, at vi hellere skulle lade være at dyrke korn. Må jeg spørge: skal vi så til at dyrke svampe?

Der er i lovforslaget en mindre forhøjelse for såvel foder- som brødkorn, således at de skitserede priser på foderkorn stort set svarer til det, vi foreslog i 1963. Her har vi igen dette, at de mellemliggende to års inflation skal landbruget ingen kompensation have for. Det må jeg på ny understrege det forkerte i, ydermere da fællesmarkedet

netop i 1964 er blevet enig om en fælles kornpris fra den 1. juli 1967, således at hvedeprisen bliver 73 kr. 95 øre pr. 100 kg, og bygprisen bliver 63 kr. 51 øre pr. 100 kg. Nu er det vel sådan, at langt den overvejende del af det danske samfund sammen med et stort flertal her i det høje ting ønsker og håber på et sammensmeltet vesteuropæisk handelsområde, og da jeg går ud fra, at bl. a. det radikale parti deler dette ønske, vil jeg gerne spørge det ærede medlem hr. Svend Haugaard, om det ikke ville være højst uheldigt at bevare en lav kornpris her i landet og så lige pludselig lade den ryge op med en halv snes kroner, når vi forhåbentlig bliver tilsluttet et sådant stort europæisk handelsområde. Det vil efter min mening skabe en forstyrrelse i produktionen, som hverken landbruget eller samfundet kan være tjent med.

En anden side af kornprisen er, som flere af de ærede ordførere har været inde på, dens forhold til baconproduktionen. I mit parti tillægger vi dette forhold stor betydning, og det er for os et stort spørgsmål, om den foreslåede foderkornpris kan blive den regulator, der synes tiltrængt i svineproduktionen. Personlig kan jeg ikke afgøre, om vi med den foreslåede pris kan undgå en prisdifferentiering. Men jeg er helt enig med dem, der mener, at hellere må kornprisen yderligere 1 à 2 kr. op, end at vi skal have en svineregulering, som det administrativt vil blive uhyre svært at gøre retfærdig, især over for unge, nyetablerede baconproducenter. Jeg henstiller derfor til det kommende udvalg at kulegrave netop dette problem meget grundigt.

Endvidere vil jeg gerne spørge den højtærede minister, om ikke den påtænkte belåningsordning for landbrugets salgafgrøder kunne fremskyndes, så den allerede trådte i kraft i 1965-66. Af de oplysninger, jeg har fået, fremgår det, at ca. 35 pct. af kornet bliver omsat umiddelbart efter høst, fordi landmændene mangler likvid kapital. De samme kornsælgende landmænd må så senere hen på høståret igen købe, om ikke lige deres eget, så dog naboens korn. Det er jo udtryk for, at det haster svært med låneforanstaltninger i landbruget, og det supplerer jo ganske godt det, jeg sagde tidligere i mit indlæg om mangel på kapital.